

585.

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 21 czerwca 1949 r.

o dostarczaniu mieszkań zastępczych w przypadkach związanych z realizacją planu inwestycyjnego.

§ 1. Nakłada się na władze planowania gospodarczego, planowania przestrzennego, władze budowlane i inwestorów obowiązek ograniczenia inwestycji na terenach wymagających przekwaterowania mieszkańców, do wypadków niezbędnych, o których decydują władze planowania przestrzennego.

§ 2. W wypadku stwierdzenia konieczności przekwaterowania mieszkańców w związku z realizacją inwestycji, obowiązek dostarczenia mieszkań zastępczych obciąża władze kwaterunkowe zgodnie z obowiązującymi przepisami.

§ 3. W razie gdy władze kwaterunkowe lokalami zastępczymi nie dysponują, obowiązek dostarczenia tych lokali w rozmiarach ustalonych miejscowymi normami zaludnienia przechodzi na inwestora w stosunku do mieszkańców, którzy należą do kategorii osób wymienionych w art. 3 i art. 4 dekretu z dnia 28 lipca 1948 r. o najmie lokali (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 259) bez względu na to, czy ma do nich zastosowanie przepis z art. 5 i art. 6 tego dekretu, oraz do innych mieszkańców, jeżeli zamieszkanie ich na terenie danego osiedla pożądane jest ze względu na potrzeby publiczne, stwierdzone przez właściwego ministra. W gminach, w których nie obowiązuje publiczna gospodarka lokalami obowiązek inwestora dostarczenia lokali zastępczych odnosi się do wszystkich mieszkańców.

§ 4. Koszty przeprowadzki bez względu na to kogo obciąża obowiązek dostarczenia mieszkania oraz koszty dostarczenia mieszkań zastępczych, które ciąży na inwestorze, winny być pokryte z kredytów, przeznaczonych na realizację inwestycji, zgodnie z § 14 ust. 2 lit. f) instrukcji inwestycyjnej na rok 1949 (zarządzenie Prezesa CUP z dnia 15.V. 1948 r.).

§ 5. Wypłacie odszkodowań w gotówce lub w innej formie, nieprzewidzianej w niniejszej uchwale, bez względu na

to, czy obowiązek dostarczenia mieszkań zastępczych ciąży na władzach kwaterunkowych czy inwestorze, jest niedozwolone i będzie traktowane jako odstępné ze wszystkimi skutkami prawa.

§ 6. Budowa mieszkań zastępczych, których dostarczenie ciąży w myśl § 3 na inwestorze, należy do Zakładu Osiedli Robotniczych, który działa w tym zakresie w porozumieniu z właściwymi władzami miejskimi.

§ 7. Na cele budowy mieszkań zastępczych przeniesiona zostanie w zakresie limitowanych środków bezzwrotnych do dyspozycji Zakładu Osiedli Robotniczych odpowiednia część kredytu inwestora w trybie przewidzianym w § 8 uchwały Rady Ministrów z dnia 11 grudnia 1948 r. o planie inwestycyjnym na rok 1949.

Limitowane środki zwrotne, przeznaczone na budowę mieszkań zastępczych, pozostają w planie inwestycyjnym inwestora, na którym ciąży obowiązek dostarczenia mieszkań zastępczych, wyłącznym jednak dysponentem tych środków jest Zakład Osiedli Robotniczych. Limitowane środki zwrotne stawiane są do dyspozycji Zakładu Osiedli Robotniczych przy zastosowaniu trybu przewidzianego w § 8 uchwały Rady Ministrów z dnia 11 grudnia 1948 r. o planie inwestycyjnym na rok 1949.

W zakresie nielimitowanych środków własnych właściwy bank finansujący inwestycje zarezerwuje do dyspozycji Zakładu Osiedli Robotniczych odpowiednie kwoty na budowę mieszkań zastępczych w ramach wpłat, dokonanych przez inwestora w myśl p. 5 uchwały Rady Ministrów z dn. 11 grudnia 1948 r. w sprawie trybu finansowania inwestycji objętych Planem Inwestycyjnym na rok 1949.

§ 8. W przypadku gdy jest konieczne prowadzenie inwestycji, wymagających dostarczenia mieszkań zastępczych, inwestor zgłasza odpowiedni wniosek do właściwych organów terenowych Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

Na wniosek tych organów właściwe władze miejskie ustala ilość zamieszkałych na terenie osób, ich prawa do zamieszkania na terenie danego osiedla oraz uprawnienia do mieszkań zastępczych przewidziane w § 3.

§ 9. Na podstawie ustaleń z § 8 właściwe władze miejskie w porozumieniu z Dyrekcją Osiedli Robotniczych ustala plan przekwaterowania, dostarczenia względnie wybudowania mieszkań zastępczych oraz związane z tym koszty.

§ 10. Wykonanie niniejszej uchwały porucza się Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego oraz Ministrowi Budownictwa.

§ 11. Uchwała niniejsza obowiązuje z dniem ogłoszenia.

PREZES RADY MINISTRÓW

Józef Cyrankiewicz